

● παραπολιτική

Προφητε... ...troll

από τον **Δημήτρη Ουλή**
(dimi.oulis@yahoo.com)

Εννιά φορές αγαπημένος

Εννοείται ότι είδα την καινούργια ταινία του Ταραντίνο: και μόνο που με ρωτάτε –εμένα, ένα δεδηλωμένο ταραντινικό αρρωστάκι– είναι σχεδόν σαν να με προσβάλλετε. Το ότι δεν έχω ακόμα εκφραστεί δημόσια, οφείλεται απλώς στη σύνεσή μου ως διανοουμένου, που επιθυμεί να βουτά δύο φορές τη γλώσσα στο μυαλό του, πριν ανοίξει το στόμα του. Σαν πρώτη γενική τοποθέτηση, πάντως, θα έλεγα ότι το βασίλειο της προχειρολογίας παραμένει κραταιό, και οι άνθρωποι που βιάζονται να δουν στο «Once Upon a Time in Hollywood» μια στιγμή «αμχανίας» του μεγάλου αμερικανού σκηνοθέτη, θα πρέπει μάλλον να διερωτηθούν μήπως προβάλλουν τη δική τους αμχανία πάνω σε μία σχολή κινηματογραφίας, που απλώς αδυνατούν να κατανοήσουν. Αρχικά, η αιτίαση περί «βίας» και gore. Όταν η Βία και το gore ελαχιστοποιούνται (όπως στην περίπτωση της «Jackie Brown», αλλά και της περί ου ο λόγος), τότε έρχεται η αιτίαση περί «ανυπαρξίας βάθους» και «εξυπνακισμού». Κι όταν ξεπερνιέται κι αυτό το στερεότυπο, τότε εκσφενδονίζεται η αιτίαση περί «μανιερισμού» και «έλλειψης πρωτοτυπίας». Στην τελευταία αυτή περίπτωση, ο Ταραντίνο υποβιβάζεται απλώς σε έναν σκηνοθέτη, ο οποίος ξέρει να φτιάχνει πετυχημένα κολάζ από τα σπαράγματα των ταινιών που αγαπά.

Ευτυχώς, υπάρχουν και εξαιρέσεις. Μία από τις πιο εύστοχες κριτικές που διάβασα για το «Once Upon a Time in Hollywood», λόγου χάριν, προέρχεται από τη γραφίδα του Old Boy, στη διεύθυνση www.elculture.gr. Θεωρώ την προσέγγιση του συντάκτη εξαιρετική, στο βαθμό που αναδεικνύει τον «αποκαταστασιακό» και «ουτοπικό» χαρακτήρα του Ταραντινικού σινεμά, τουλάχιστον από τους «Inglorious Basterds» και εφεξής (οπότε ο σκηνοθέτης ρητά πολιτικοποιείται). Παράλληλα, ωστόσο, προς την αποκαταστασιακή και ουτοπική οπτική, θα τολμούσα να ισχυριστώ ότι ένα επιπλέον στοιχείο που με γοητεύει στο «Once Upon a Time in Hollywood» είναι η παρηγορία με την οποία ο Ταραντίνο αναδεικνύει την ύπαρξη δύο Hollywood μέσα «στο» Hollywood: από τη μία μεριά, το Hollywood των γιγαντιαίων επιτελείων, των εργατών και των stuntmen: πρόκειται για τους διεκπεραιωτές της «βρώμικης» δουλειάς, τα πραγματικά γρανάζια της μηχανής. Από την άλλη μεριά, το Hollywood των ηθοποιών, των ατζέντηδων, των politics και των σχεδιασμών καριέρας: ένας ιλαροτραγικός αγώνας επιβίωσης, ένα άνισο παιχνίδι ταπεινωτικών υποχωρήσεων και συμβιβασμών, όπου συχνά τον καθοριστικό ρόλο παίζει απλώς η γυνή συγκυρία – η τυφλή τύχη. Όθεν τα σιδερένια στομάχια που απαιτεί το επάγγελμα, αλλά και τα φαινόμενα εξαρτήσεων, ψυχικής κατάρρευσης και αυτοκτονιών που απαντώνται στον «αβάσταχτα ελαφρό» κόσμο των χολιγουντιανών αστέρων. Δεν νομίζω ότι έχει αφηγηθεί κανείς τη συνάρθρωση των δύο αυτών Hollywood με μεγαλύτερη πρωτοτυπία, ευφυία και χιούμορ (κι αν ναι, παρακαλώ να μου υποδείξετε την ταινία). Ούτε νομίζω ότι έχει υπάρξει ποτέ πιο διασκεδαστική, πιο «cool», αλλά και πιο ειλικρινής αυτοκριτική του Hollywood.

Το λοιπόν, μην βιαστείτε να αφορίσετε, σύντροφοι. Διαβάστε την κριτική που σας υποδεικνύω, ξαναδείτε την ταινία υπό το πρίσμα που σας προτείνω. Και τότε, τα ξαναλέμε.

Σχόλια:
και διηγώντας τα να κλAIS...

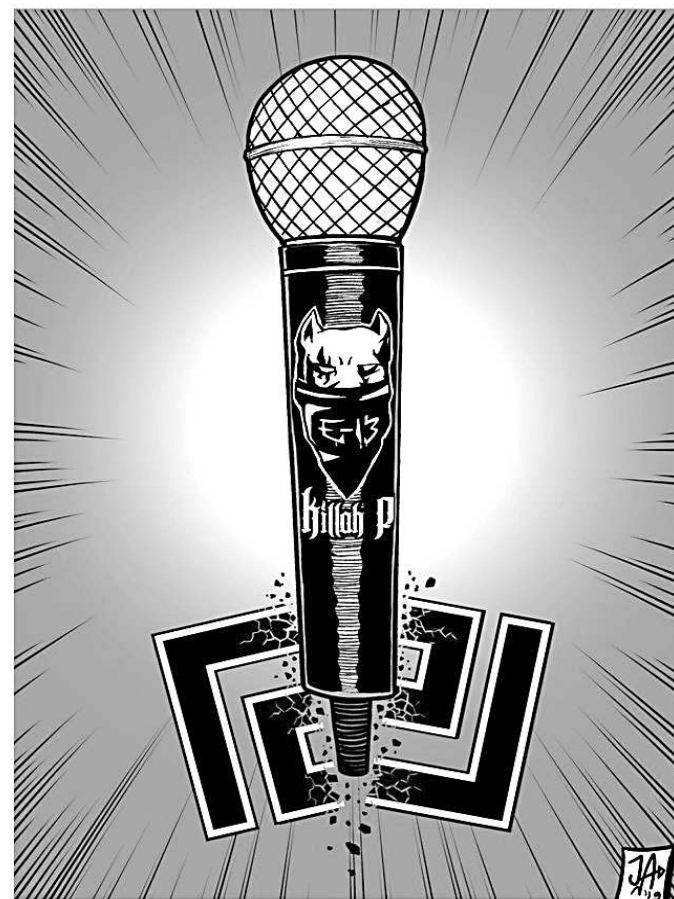
⊙ Ο τζόγος θα σώσει την Ελλάδα

Ετοιμάζεται και τρίβει τα χέρια της η μαφία των αμερικάνικων καζίνων για το ελληνικό και οι ημεδαποί δουλόφρονες πανηγυρίζουν για το γεγονός. Η μεγαλύτερη επένδυση στη χώρα που θα ανοίξει το δρόμο για μια νέα Ελλάδα είναι το καζίνο στο Ελληνικό με ένα συγκρότημα ύψους 200 μέτρων και εκατοντάδες τραπέζια και μηχανές τζόγου! Γι' αυτό ήρθε κι ο Αμερικάνος υπουργός Εμπορίου Ουίλμπορ Ρος γνωρίζοντας όπως είπε επακριβώς την ημερομηνία που θα γίνει ο διαγωνισμός για το καζίνο, ανάμεσα σε δύο αμερικάνικες εταιρίες. Για τον κύριο υπουργό, που είναι γνωστός επενδυτής ο ίδιος, μονά ζυγά δικά τους! Να είναι καλά ο ΣΥΡΙΖΑ που τακτοποίησε όλες της εκκρεμότητες με το καζίνο με το ν. 4512/2018, που έδωσε και την άδεια στο καζίνο της Πάρνηθας να κατέβει μέσα στην Αθήνα, για να μην έχουν παράπονο οι ιδιοκτήτες του ότι ρίχτηκαν στη μοιρασιά. Εξάλλου, ο νόμος ορίζει ότι πλέον μόνο αυτά τα δύο καζίνα επιτρέπεται να λειτουργούν στην Αθήνα. Και είναι πανευτυχείς όχι μόνο οι Αμερικάνοι, και ο υπουργός και ο πρέσβης και οι καζινάρες, αλλά και οι Δεξιοί με τον Μητσοτάκη που τα βρήκαν όλα νομοθετημένα από τον ΣΥΡΙΖΑ. Οι φήμες ότι ο υποψήφιος του ΣΥΡΙΖΑ για το δημαρχιακό αξίωμα του Πειραιά καθηγητής Νίκος Μπελαβίλας έχει κάνει... ρολό το εναλλακτικό σχέδιο που είχε συντάξει για το Ελληνικό δεν επιβεβαιώνονται.

Ευσέβιος Μπιτζάνης

⊙ Οι δικοί μας είναι καλοί

Τι σου είναι αυτή η ταξική αλληλεγγύη! Ενώ κανέναν οίκτο δεν δείχνουν γι' αυτούς που θεωρούν ταξικούς εχθρούς ή ακόμα και μόνο ενοχλητικούς, ακόμα κι όταν το αδίκημά τους είναι ότι έσπασαν μια βιτρίνα, ούτε μια καλή λέξη δεν βρίσκουν να πουν εκτός από χολή, αντιθέτως στάζουν μέλι για τους δικούς τους ανθρώπους που εμπλέκονται σε πολύ σκοτεινές ποινικές υποθέσεις. Συμμαθητής του Κυριάκου Μητσοτάκη στο Κολλέγιο Αθηνών ήταν ο επιχειρηματίας Φώτης Ντούλος, πρωταθλητής στο σκι και σπουδαγμένος σε αμερικάνικα πανεπιστήμια, μας πληροφορεί η Μαριάννα Κακαουνάκη στην *Καθημερινή*. Τίποτα μεμπτό σ' αυτά, αλλά γύρω από τον εξαιρετικό του χαρακτήρα, που τον επιβεβαιώνουν και όσοι τον γνωρίζουν, η αρθρογράφος γράφει ένα σχεδόν δακρύβρεκτο κείμενο για έναν άνθρωπο που αντιμετωπίζει στην Αμερική τις υπόνοιες των αρχών ότι δολοφόνησε την πολύ πλούσια γυναίκα του με τη συνδρομή της νέας του συντρόφου. Μία ολόκληρη σελίδα στο φύλλο τα περασμένας

Έξι χρόνια χωρίς τον Killah P (Πάυλος Φύσσας), σκίτσο του John Antono

Κυριακής! Μακάρι ο άνθρωπος να βγει τελικά αθώος, αλλά αυτή η μεροληπτική διαχείριση των ταξικών τους συμμάχων, χρησιμοποιώντας άλλα μέτρα και σταθμά για όλους τους «άλλους», εκείνους που δεν είναι όμοιοί τους, που είναι φτωχοδιάβολοι ή αμφισβητούν την ταξική τους ανωτερότητα, δεν κρύβεται.

Κώστας Λουμιδής

⊙ Γάμοι χωρίς στέφανα

Τι θα κάνει η εκκλησία τώρα που έχει κεσάτια; Εντάξει, ο ΣΥΡΙΖΑ όχι μόνο δεν έκανε διαχωρισμό κράτους εκκλησίας, πράγμα όχι εύκολο, αλλά ούτε την καύση νεκρών δεν καθιέρωσε, για να μην μειωθούν τα εισοδήματα της εκκλησίας και των κυκλωμάτων από την αποδοτική λειτουργία των κηδεών και των νεκροταφείων. Ίσως, αν μπορούσε, ο ΣΥΡΙΖΑ θα καταργούσε και τον πολιτικό γάμο, γιατί εδώ και μερικά χρόνια η εκκλησία έχει κατακόρυφη μείωση των εσόδων της από τους γάμους. Ενώ το 1991 έγιναν 50.710 θρησκευτικοί γάμοι και μόνο 5.858 πολιτικοί, το 2017 έγιναν 24.975 θρησκευτικοί, 4.921 σύμφωνα συμβίωσης και 25.163 πολιτικοί! Κλάμα οι παπάδες, κλάμα και οι καντηλανάφτες!

Ασημίνα Βλαχογιάννη

μπαγλαμάδες

Εντάξει, μωρέ!

Περνάνε τα χρόνια κι αυτοί ακόμα συζητάνε τι θα κάνουν με τους πρόσφυγες, τι θα κάνουν με τους μετανάστες, τι θα κάνουν με τις γυναίκες, τους αρρώστους και τα παιδιά! Δεν βαριέσαι! Σιγά-σιγά, κι ως είναι ήδη μερικά χρόνια στοιβαγμένοι οι άνθρωποι που έφυγαν από πολέμους, με

ανυπολόγιστες απώλειες, τσακισμένοι, σε στρατόπεδα συγκέντρωσης, ο ένας πάνω στον άλλο, με πρωτόγονες συνθήκες υγιεινής, με μηδενικό μέλλον! Και μέσα σ' όλους αυτούς τους ανθρώπους που βρίσκονται σε κατάσταση «συνωστισμού» περιφέρονται, λένε οι επίσημες στατιστικές (Εθνικό Κέντρο Κοινωνικής Αλληλεγγύης), και 4.393 ασυνόδευτα παιδιά, εκ των οποίων περίπου 1100 δεν μπορούν να τα εντοπίσουν. Πολλές δομές έχουν κλείσει επειδή καθυστερούν οι χρηματοδοτήσεις, οι εταίροι μας απορρίπτουν όλα τα αιτήματα για να πάρουν τουλάχιστον αυτά που έχουν συγγενείς σε άλλες χώρες και η Τουρκία χαλαρά αφήνει τις διαρροές για να προστίθενται κάθε μήνα μερικές χιλιάδες ακόμα. Και σαν να μην έφταναν όλα

αυτά, η κυβέρνηση απαγόρευσε στους «φιλοξενούμενους» που μερικοί έχουν κιόλας συμπληρώσει κάποια χρόνια αναγκαστικής παραμονής στα στρατόπεδα, να αποκτούν ΑΜΚΑ ώστε να μπορούν να έχουν πρόσβαση σε νοσοκομεία και άλλες απαραίτητες για επιδόματα κ.λπ. υπηρεσίες του δημοσίου. Ακούγονται δε πάρα πολλά για την τύχη ιδίως των ασυνόδευτων παιδιών, την ίδια ώρα που στη Βουλγαρία, εταίρος μας επίσης, αποκαλύφθηκε μεγάλο δίκτυο εμπορίου οργάνων άγνωστης προέλευσης! Όπως έλεγε κι ένας γνωστός ρατσιστής: Εντάξει, μωρέ, παιδιά άλλων είναι, δεν είναι δα και μετοχές για να ανησυχούμε!

Ι.Κ.